

munalbestyrelsernes Erklæringer. Man vil let see, at jeg paa denne Maade langtfra kan være enig i, naar det i Motiverne hedder, at Ministeriet ikke kan finde nogen principiel Indvending imod den foreslaaede Ordning, men at jeg derimod finder, at der er principielle Indvendinger af stor Betydning, der kunne reises imod Lovudkastet, principielle Indvendinger, som paa ingen Maade have Naturen af Indvendinger, der hentes fra et bestemt System, men Indvendinger, der hentes fra den hele lovgivende Magts Stilling, og hvad dermed staaer i Forbindelse. Paa den anden Side erkjender jeg, at, om man end ikke kan gaae ind paa et Lovudkast som det foreliggende, kan der være god Grund til at unberkaste denne Sag, Omordningen af hvad der vedkommer Brandforsikkringen, en særdeles omhyggelig Overveelse og Behandling, fordi det ogsaa for mig staaer klart, at der er væsentlige Punkter, som kunne trænge til en Omdannelse. I Motiverne til det Lovudkast, som i forrige Rigsbagesession blev forelagt, forekom der en Sætning, som ikke findes i Motiverne til det nu forelagte Lovudkast, nemlig den, at det kunde være af Bigtighed for Ministeriet at have en saadan Samling af Mænd, med hvilke man kunde raadsføre sig. Jeg erkjender fuldkommen Betydningen deraf, men jeg vil rigtignok sige, at naar der kun er Spørgsmaal om at aabne sig en Leilighed til at kunne raadsføre sig om Gjensstande, der vedkomme Brandforsikkrings Interesse, saa troer jeg ikke, at det vil være fornuødent derfor at give en saadan Lov, men mener, at der kunde benyttes andre Fremgangsmaader ad administrativt Veie for at komme i Besiddelse af den Veiledning, som Ministeriet sa ofte kan trænge til, og navnlig i saadanne Sager kan trænge til fra de vedkommende Communers Repræsentanter. Der er imidlertid andre og mere væsentlige Punkter, som gjøre, at det er særdeles ønskeligt, at dette Udcast giber Anledning, Impulsen til at behandle denne Sag i et større Omfang. Det er ikke Punktet om, at der er tvungen Forsikkring af Kjøbstædeierdomme; jeg er nemlig overbeviist om, at alle Forholdene maae medføre, at der i Kjøbstæderne maa være en Forpligtelse til at holde Eiendommene forsikrede, men det, som

er det Væsentlige derved, er, at der er oprettet et vist Monopol, at der er paalagt Kjøbstæderne ikke blot en Forpligtelse til at forsikre, men til at træde ind i denne Brandforsikkring. Dette Punkt anseer jeg for Kilden til de Ulemper, som man maae indrømme ere tilstede, og jeg troer, at, som det er Kilden til dem, saaledes maa det være Udgangspunktet for Bestræbelserne efter at faae Sagen ordnet paa en heldigere Maade, maaskee ved at man lader Forpligtelsen til at forsikre vedblive, men derimod hæver denne Eneret og træffer Foranstaltning til, at Grundeierne kunne forsikre i andre Foreninger, naar disse maae ansees for at afgive tilstrækkelig Sikkerhed. I Forbindelse hermed staaer et andet Punkt, med Hensyn til hvilket Oprettelsen af et Repræsentantskab med mindre Myndighed ogsaa kunde have sin store Betydning; det angaaer den Afgang, som efter Lovgivningen tilkommer de Kjøbstadgrundeiere, der i et vist Aaremaal have været Interessenter i Brandforsikkringen, til at opnaae Nedsættelse i deres Præmie. Naar man virkelig med Held skulde arbejde hen til, at Monopolet blev hævet, maatte ogsaa denne Afgang til eventuel Nedsættelse komme de Grundeiere tilgode, der havde forsikret, ikke i den almindelige Kjøbstad-Brandforsikkring, men andetsteds. Det vilde vistnok ogsaa være — jeg tør ikke sige tilraadeligt, men i alt Fald vilde det være værdt at faae undersøgt det Spørgsmaal, som allerede i længere Tid har været reist, idetmindste fra visse Kjøbstæders Side, at ligesom det i Kjøbenhavn er Tilfældet, at det communale Brandvæsen fra Brandkassen modtager Bidrag til Afholdelse af sine Udgifter, saaledes skulde man ogsaa lade tilflyde Grundeierne i Kjøbstæderne en Lempelse med Hensyn til deres Udgifter til Communen, ved at faae det indbettet saaledes, at Afholdelsen af Omkostninger ved Brandvæsenet tildeels blev baaret af Brandforsikkringen. Under disse Overveelser vilde man vistnok ogsaa komme ind paa andre Punkter; jeg vil eksempelvis dertil hennegne det Spørgsmaal, om en saadan Forpligtelse som den, jeg nævnte, ubelukkende burde hvile paa Grundeiernes Forsikkring, eller om den ikke ogsaa passende, efter en mindre Maalestok, kunde lægges paa den Forsikkring, der gav sig af med